

Sygn. akt I PK 232/14

POSTANOWIENIE

Dnia 1 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogusław Cudowski

w sprawie z powództwa M. K.
przeciwko Zespołowi Szkół Nr [...] w S.
o ustalenie istnienia stosunku pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 1 kwietnia 2015 r.,
skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w P.
z dnia 25 kwietnia 2014 r., sygn. akt VI Pa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Pełnomocnik powódki wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 25 kwietnia 2014 r.

Zarzucono naruszenie art. 10 ust. 6, 7 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela oraz rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 7 lutego 2012 r. w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych (Dz.U. z 2012 r., poz. 204), a także art. 328 § 2 k.p.c. oraz art. 299 k.p.c. w zw. z art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 382 k.p.c.

W ocenie pełnomocnika skarżącego w tej sprawie występują istotne zagadnienia prawne sprowadzające się do konieczności udzielania odpowiedzi na następujące pytania: „(i) Czy okoliczność, że nauczyciel jest zatrudniony na pełen etat na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w innej szkole jest

okolicznością dotyczącą organizacji nauczania w innej szkole i tym samym jest bezwzględna przesłanką zastosowania wyjątku z art. 10 ust. 7 ustawy Karta Nauczyciela, uzasadniającą zatrudnienia tego nauczyciela na czas określony?; ii) Czy sam fakt, nie zaś wynik, prowadzenia corocznej rekrutacji uczniów do szkoły może stanowić okoliczność dotyczącą wyjątku wynikającego z organizacji nauczania uzasadniającą zastosowanie art. 10 ust. 7 ustawy Karta Nauczyciela i zatrudnienie nauczyciela mianowanego na czas określony?; iii) Czy organizacja nauczania, o której mowa w art. 10 ust. 7 Karty Nauczyciela to okoliczności dotyczące nauczyciela, który ma być w niej zatrudniony, czy szkoły, w której ma być zatrudnienie nauczyciela mianowanego?; iv) Czy względy społeczne, takie jak bezrobocie w regionie mogą uzasadniać zastosowanie wyjątku przewidzianego w art. 10 ust. 7 ustawy Karta Nauczyciela?”. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania sprecyzowano, że „przedmiotem niniejszego postępowania jest ustalenie, czy w przedmiotowej sprawie zachodziły okoliczności do zastosowania art. 10 ust. 7 ustawy Karty Nauczyciela, co skutkowałoby możliwością zatrudniania Powódki przez Pozwanego na podstawie umowy na czas określony pomimo tego, że od września 2009 r. na podstawie art. 10 ust. 5 zachodziły przesłanki do zatrudnienia jej na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony. Kluczowymi dla określenia tego jest zbadanie, czy możliwe jest zastosowanie wyjątku przewidzianego przez art. 10 ust. 7 ustawy Karta Nauczyciela dotyczącego organizacji nauczania”.

Ponadto, pełnomocnik skarżącego wskazał na istnienie potrzeby wykładni przepisu prawnego wywołującego rozbieżności w orzecznictwie, sprowadzając tą potrzebę do pytania: „czy organizacja nauczania, o której mowa w art. 10 ust. 7 ustawy Karta Nauczyciela winna być rozumiana obiektywnie i ściśle skoro stanowi wyjątek od zasady zatrudniania nauczyciela mianowanego na czas nieokreślony, czy też subiektywnie jako decyzja dyrektora szkoły bądź jednostki prowadzącej lub nadzorującej daną szkołę?”.

Dodatkowo według pełnomocnika skarżącego skarga ma być oczywiście uzasadniona z uwagi na istotne naruszenie prawa materialnego oraz przepisów prawa procesowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna spełniająca wymagania z art. 398⁴ k.p.c. podlega dalszej kontroli w postaci tzw. przedsądu (postanowienie SN z 13 listopada 2008 r., II UK 228/08, LEX nr 564794). Na tym etapie ustala się przede wszystkim, czy zachodzą okoliczności uzasadniające przyjęcie skargi do rozpoznania, co ma umożliwić wybór jedynie takich spraw, które powinny zostać rozpoznane przez organ najwyższego szczebla sądownictwa ze względu na interes publiczny (postanowienie SN z 29 stycznia 2011 r., I UK 295/10, niepubl.). Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Skarga nie zawierała żadnej z przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Na wstępie należy zauważyć, że ujęte w skardze przesłanki przedsądu wzajemnie się wykluczają. Nie można twierdzić, że skarga jest oczywiście uzasadniona i jednocześnie, iż występują istotne zagadnienia prawne, które wymagają zaangażowania Sądu Najwyższego w dokonanie pogłębionej interpretacji niejasnych przepisów (postanowienie SN z 30 listopada 2012 r., I UK 414/12, niepubl.). Wnoszący skargę z jednej strony wskazuje na występowanie w sprawie istotnych zagadnień prawnych sprowadzających się do oceny czy w okolicznościach faktycznych tej sprawy ma zastosowanie art. 10 ust. 7 ustawy Karta Nauczyciela oraz na istnienie potrzeby wykładni tego przepisu jako wywołującego rozbieżności w orzecznictwie sądów. Jednocześnie z zarzutem naruszenia art. 10 ust. 7 ustawy Karta Nauczyciela skarżący związał oczywistość skargi kasacyjnej.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że rozstrzygnięcie istotnego zagadnienia prawnego nie może się sprowadzać na odpowiedzi na zarzuty skarżącego skierowane pod adresem zaskarżonego orzeczenia ani też do odpowiedzi na wątpliwości, które można wyjaśnić za pomocą obowiązujących reguł wykładni bądź w drodze prostego zastosowania przepisów (postanowienie SN z 28

grudnia 2004 r., I UK 187/04, niepubl.). Zadaniem Sądu Najwyższego nie jest zastępowanie sądów powszechnych w orzekaniu poprzez dokonywanie zwykłej przynależnej każdemu sądowi powszechnemu interpretacji przepisów, z wykorzystaniem wiedzy, jaką niosą same przepisy oraz ich rozumienie w dotychczasowym orzecznictwie i doktrynie prawa (postanowienie SN z 29 października 2009 r., III CZP 74/09, LEX nr 551887). Analiza wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz jego uzasadnienia prowadzi do wniosku, że skarżący poprzez sformułowanie zagadnienia prawnego zmierza do podważenia ustaleń faktycznych oraz ich oceny dokonanych przez Sąd Okręgowy.

Odnosząc się do twierdzenia o potrzebie wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości, pełnomocnik skarżącego nie wykazał, że art. 10 ust. 7 ustawy Karta Nauczyciela budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się wykładni bądź wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów. Nie dowodzą tego przytoczone w uzasadnieniu wniosku fragmenty z uzasadnień orzeczeń Sądu Najwyższego. Należy zauważyć, że w judykaturze podkreśla się, że wyjątek dopuszczający zatrudnienie mianowanego nauczyciela na podstawie umowy o pracę na czas określony uregulowany w art. 10 ust. 7 ustawy Karta Nauczyciela nie może być interpretowany rozszerzająco (wyrok SN z 15 września 2006 r. I PK 62/06, Pr. Pracy 2007 nr 2, s. 31; postanowienie SN z 24 września 2012 r., I PK 106/12, LEX nr 14219766). Ponadto, że ta wyjątkowa podstawa zatrudnienia nie może być zależna od uznania pracodawcy (wyrok SN z 15 września 2006 r., I PK 62/06). W judykaturze Sądu Najwyższego również już kilkakrotnie wyjaśniano rozumienie pojęcia „potrzeby wynikające z organizacji nauczania” poprzez wskazanie zobiektywizowanych kryteriów (zob. wyroki SN z 5 września 1997 r., I PK 226/97, OSNAPiUS 1998 nr 11, poz. 328, oraz 19 maja 2011 r., I PK 267/10, OSNP 2012 nr 13-14, poz. 168).

W ocenie Sądu pełnomocnik skarżącego nie wykazał również oczywistości skargi zarówno co do kwalifikowanej postaci naruszenia prawa materialnego i procesowego polegającej na jego oczywistości widocznej *prima facie*, jak i skutków zarzuconych naruszeń w postaci wydania oczywiście nieprawidłowego wyroku.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną pełnomocnik pozwanego wniósł o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa

procesowego według norm przepisanych. Do odpowiedzi na skargę kasacyjną nie został załączony dowód doręczenia albo wysłania przesyłką poleconą jej odpisu pełnomocnikowi skarżącego. Odpowiedź na skargę kasacyjną powinna zostać z tej przyczyny zwrócona (art. 132 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c.), a tym samym nie jest możliwe uwzględnienie wniosku pełnomocnika pozwanego o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

[l.n]